

Kova Maa

Timo Rautiainen & Trio Niskalaukaus

Yli metsän, pellon, kirkonkellot
Ne kumeana kaikaa sunnuntain
Mustissaan oli pappi ja suku
Mutta joku siitä haudalta puuttui kai

Vanhempi veli meni rankamettään
Eikä se joutanut saattelemaan
Isä oli toiselle antanu talon
Toiselle jäi vaan kova maa

Kylmä ja kova maa
Mun kotimaa, isieni maa
Karu kansa ja kova maa
Mun oma maa
Kuunnelkaa kun se laulaa

Kanttori veisaa kun arkussa vainaa
Vanhalla kirkolla siunaillaan
Pitkin mäkeä on saattoväkeä
Ämmien joukossa kuiskaillaan

Tuli rankakuormalla mustalla ruunalla
Ruumishuoneen risteykseen
Nähny ei kettään, kääntyi mettään
Eikä se katsonut taakseen

Kylmä ja kova maa
Mun kotimaa, isieni maa
Karu kansa ja kova maa
Mun oma maa
Kuunnelkaa kun se laulaa

Pantiin multiin, kotia tultiin
Siinä se on ja se piisaa
Yöt on öitä ja päivät on töitä
Talvella kuolleita muistellaan

Mutta illan hämärässä kumminkin
Sillä veljellä polttaa rintaa
Se ruusupensaun oksan taittaa
Pimeän tullen katoaa

Kylmä ja kova maa...